

**JURYSDYKCJA, UZNAWANIE
I WYKONYWANIE ORZECZEŃ
W SPRAWACH MAŁŻEŃSKICH
I W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH
ODPOWIEDZIALNOŚCI RODZICIELSKIEJ
ORAZ W SPRAWIE UPROWADZENIA
DZIECKA ZA GRANICĘ**

Komentarz do Rozporządzenia Rady UE 2019/1111

redakcja naukowa Jacek Gołaczyński

Jacek Gołaczyński, Piotr Rodziewicz, Marek Zalisko

KOMENTARZE

**JURYSDYKCJA, UZNAWANIE
I WYKONYWANIE ORZECZEŃ
W SPRAWACH MAŁŻEŃSKICH
I W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH
ODPOWIEDZIALNOŚCI RODZICIELSKIEJ
ORAZ W SPRAWIE UPROWADZENIA
DZIECKA ZA GRANICĘ**

Komentarz do Rozporządzenia Rady UE 2019/1111

redakcja naukowa Jacek Gołaczyński

Jacek Gołaczyński, Piotr Rodziewicz, Marek Zalisko

KOMENTARZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 22 listopada 2021 r.

Recenzent

Dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska, prof. USz

Wydawca

Magdalena Stojek-Siwińska

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Anna Popławska

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne artykuły skomentowali:

Jacek Gołaczyński – art. 3–14, 16–19

Jacek Gołaczyński, Marek Zalisko – art. 15, 20

Piotr Rodziewicz – art. 1, 2, 42–75, 85–105

Marek Zalisko – art. 21–41, 76–84

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2022

ISBN 978-83-8246-563-1

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19, e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Przedmowa

Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 z 25.06.2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (Dz.Urz. UE L 178, s. 1) stosuje się od 1.08.2022 r. w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Sytuacja to powoduje, że z dniem 1.08.2022 r. traci moc rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z 27.11.2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.Urz. WE L 338, s. 1). Jednak rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 będzie nadal stosowane do orzeczeń zapadłych w postępowaniach wszczętych przed 1.08.2022 r., a także do dokumentów urzędowych i porozumień, które stały się wykonane przed tą datą.

Należy wyjaśnić, że rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 ustanawia w sprawach transgranicznych jednolite przepisy dotyczące jurysdykcji na wypadek rozwodu, separacji i unieważnienia małżeństwa oraz przepisy dotyczące sporów z zakresu odpowiedzialności rodzicielskiej. W rozporządzeniu 2019/1111 przyjęto regulacje na poziomie unijnym dotyczące postępowania o wydanie orzeczenia o powrót dziecka, gdzie do tego postępowania należy stosować konwencję haską z 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, która

jest uzupełniana art. 23–29 rozporządzenia 2019/1111 i rozdziałem IV rozporządzenia 2019/1111 regulującym uznawanie i wykonywanie orzeczeń, dokumentów urzędowych i porozumień. Dobro małoletniego dziecka ma charakter nadrzędny. Ponadto w zakresie uznawania i wykonywania orzeczeń przyjęto model automatycznego uznawania i wykonywania, co powoduje, że podstawy nieuznania i niewykonania orzeczeń powinny być ograniczone do minimum z uwagi na cel i charakter rozporządzenia 2019/1111.

Komentarz do rozporządzenia Rady (UE) 2019/1111 jest przeznaczony dla sędziów, radców prawnych, adwokatów, prokuratorów, organów administracji państwowej i samorządowej, a także dla studentów prawa.

Prof. zw. dr hab. Jacek Gołaczyński

Wrocław, listopad 2021 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE)
2019/1111

z dnia 25 czerwca 2019 r.

**w sprawie jurysdykcji,
uznawania i wykonywania
orzeczeń w sprawach
małżeńskich i w sprawach
dotyczących
odpowiedzialności
rodzicielskiej oraz
w sprawie uprowadzenia
dziecka za granicę
(wersja przekształcona)**

(Dz.Úrz. UE L 178 z 2.07.2019 r., s. 1)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,²

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 15 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003³. W sprawozdaniu stwierdzono, że rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 jest sprawnie funkcjonującym instrumentem, które przyniosło obywatelom wiele korzyści, jednak obowiązujące przepisy można jeszcze ulepszyć. Konieczne jest wprowadzenie do tego rozporządzenia szeregu zmian. Dla zachowania przejrzystości to rozporządzenie należy przekształcić.

¹ Opinia z 18 stycznia 2018 r. (Dz.Urz. C 458 z 19.12.2018, s. 499) oraz opinia z 14 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Opinia z 26 stycznia 2017 r. (Dz.Urz. C 125 z 21.04.2017, s. 46).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.Urz. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

(2) Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite przepisy dotyczące jurysdykcji w przypadku rozwodu, separacji i unieważnienia małżeństwa, a także przepisy dotyczące sporów z zakresu odpowiedzialności rodzicielskiej, w których występuje aspekt międzynarodowy. Ułatwia ono w Unii obieg orzeczeń, dokumentów urzędowych i określonych porozumień dzięki ustanowieniu przepisów dotyczących ich uznawania i wykonywania w innych państwach członkowskich. Ponadto niniejsze rozporządzenie wyjaśnia zasady dotyczące prawa dziecka do wyrażenia swoich poglądów w ramach postępowania, które go dotyczy, a także zawiera przepisy uzupełniające Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwana dalej „konwencją haską z 1980 r.”) w stosunkach między państwami członkowskimi. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przyczynić się do wzmocnienia pewności prawa i zwiększenia elastyczności, zapewnienia lepszego dostępu do postępowania sądowego oraz nadać takiemu postępowaniu większą skuteczność.

(3) Sprawne i prawidłowe funkcjonowanie unijnej przestrzeni sprawiedliwości z poszanowaniem różnych systemów i tradycji prawnych państw członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla Unii. W tym względzie państwa członkowskie powinny dalej budować wzajemne zaufanie do swoich systemów wymiaru sprawiedliwości. Unia postawiła sobie cel, jakim jest utworzenie, utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w ramach której zapewnione są swobodny przepływ osób oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości. Z myślą o realizacji tego celu należy wzmocnić prawa osób, a w szczególności dzieci, w postępowaniach, tak aby ułatwić współpracę organów sądowych i administracyjnych oraz usprawnić wykonywanie orzeczeń w sprawach z zakresu prawa rodzinnego mających transgraniczne konsekwencje. Należy zwiększyć poziom wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach cywilnych, uprościć dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz usprawnić wymianę informacji między organami państw członkowskich.

(4) W tym celu Unia ma przyjąć, między innymi, środki w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających transgraniczne konsekwencje, zwłaszcza wówczas, gdy jest to niezbędne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Termin „sprawy cywilne” należy interpretować w sposób autonomiczny, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”). Należy go traktować jako niezależne pojęcie, którego wykładni dokonuje się na podstawie, po pierwsze, celów i systematyki niniejszego rozporządzenia, a po drugie, ogólnych zasad, które wynikają z całokształtu systemów prawa krajowego. Termin „sprawy cywilne” należy zatem interpretować w ten sposób, że może on obejmować również środki, które z punktu widzenia systemu prawnego państwa członkowskiego mogą należeć do instrumentów prawa publicznego. Powinien on w szczególności obejmować wszystkie pozwy lub wnioski, środki lub orzeczenia w sprawach dotyczących „odpowiedzialności rodzicielskiej” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, zgodnie z jego celami.

(5) Niniejsze rozporządzenie obejmuje „sprawy cywilne”, co obejmuje między innymi postępowania sądowe z zakresu prawa cywilnego i zapadłe w ich wyniku orzeczenia, a także dokumenty urzędowe i określone porozumienia pozasądowe w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej. Ponadto termin „sprawy cywilne” powinien obejmować pozwy lub wnioski, środki lub orzeczenia, a także dokumenty urzędowe i określone porozumienia pozasądowe dotyczące powrotu dziecka na podstawie konwencji haskiej z 1980 r., które w myśl orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i zgodnie z art. 19 konwencji haskiej z 1980 r. nie są postępowaniami z zakresu spraw, których istota dotyczy co do istoty odpowiedzialności rodzicielskiej, lecz są z nią ściśle związane i są objęte niektórymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

(6) Aby ułatwić obieg orzeczeń, dokumentów urzędowych i określonych porozumień w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, konieczne i właściwe jest

zadbanie o to, by przepisy regulujące jurysdykcję oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń uregulowane były instrumentem prawnym Unii, który jest wiążący i bezpośrednio stosowany.

(7) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich dzieci niniejsze rozporządzenie powinno obejmować wszystkie orzeczenia w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej, łącznie ze środkami mającymi na celu ochronę dziecka, niezależnie od jakiegokolwiek związku z postępowaniem w sprawach małżeńskich lub innymi postępowaniami.

(8) Ponieważ jednak przepisy o odpowiedzialności rodzicielskiej znajdują często zastosowanie w postępowaniach w sprawach małżeńskich, właściwe jest uregulowanie w jednym akcie prawnym kwestii spraw małżeńskich oraz odpowiedzialności rodzicielskiej.

(9) W odniesieniu do orzeczeń rozwodowych, o separacji lub unieważnieniu małżeństwa niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie w stosunku do rozwiązywania małżeństwa. Nie powinno dotyczyć kwestii takich jak przyczyny rozwodu, skutki majątkowe małżeństwa lub inne możliwe kwestie uboczne. Orzeczenia o odmowie rozwiązania małżeństwa nie powinny być objęte zakresem stosowania przepisów o uznawaniu.

(10) W odniesieniu do majątku dziecka niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do środków mających na celu ochronę dziecka, to znaczy do wyznaczenia oraz zakresu zadań osoby lub jednostki, której powierzono zarząd majątkiem dziecka, reprezentowanie dziecka i udzielanie mu pomocy, oraz do zarządu, zabezpieczenia lub rozporządzania majątkiem dziecka. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie na przykład do tych przypadków, w których przedmiotem postępowania jest wyznaczenie osoby lub jednostki zarządzającej majątkiem dziecka. Środki odnoszące się do majątku dziecka niezwiązane z ochroną dziecka powinny nadal być regulowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

ROZDZIAŁ I

Zakres stosowania i definicje

Artykuł 1 Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w sprawach cywilnych dotyczących:

- a) rozvodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa;
- b) przyznawania, wykonywania, przekazywania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1 lit. b), mogą w szczególności obejmować:

- a) pieczę nad dzieckiem i prawo do osobistej styczności z dzieckiem;
- b) opiekę, kuratelę i podobne instytucje prawne;
- c) wyznaczenie i zakres zadań osoby lub jednostki, która jest odpowiedzialna za osobę lub majątek dziecka, lub reprezentuje je lub udziela mu pomocy;
- d) umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczej lub w opiece zastępczej;
- e) środki mające na celu ochronę dziecka w odniesieniu do zarządu, zabezpieczenia lub rozporządzania majątkiem dziecka.

3. Rozdziały III i VI niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie w sprawach bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka dotyczących więcej niż jednego państwa członkowskiego, uzupełniając Konwencję haską z 1980 r. Rozdział IV niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do orzeczeń zarządzających powrót dziecka do innego państwa członkowskiego na podstawie konwencji haskiej z 1980 r., które muszą zostać wykonane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym dane orzeczenie zostało wydane.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) ustalenia lub zaprzeczenia rodzicielstwa;
- b) orzeczeń w sprawach adopcji, środków przygotowujących do adopcji lub unieważnienia lub odwołania adopcji;
- c) nazwiska i imion dziecka;
- d) uppełnoletnienia;
- e) obowiązków alimentacyjnych;
- f) powiernictwa lub dziedziczenia;
- g) środków podejmowanych w wyniku przestępstw popełnionych przez dzieci.

1. Rozporządzenie 2019/1111 jest już trzecim instrumentem prawnym w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych w Unii Europejskiej mającym zastosowanie w sprawach małżeńskich oraz odpowiedzialności rodzicielskiej, w tym kontaktów z dzieckiem. Akt ten zastąpi rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z 27.11.2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000. Zasadniczo zakres zastosowania rozporządzenia 2019/1111 jest tożsamy z zakresem zastosowania rozporządzenia Bruksela II bis.
2. Zakres zastosowania rozporządzenia 2019/1111 obejmuje dwie grupy spraw: po pierwsze – sprawy małżeńskie dotyczące rozwodów, separacji oraz unieważniania małżeństwa; po drugie – sprawy z zakresu odpowiedzialności rodzicielskiej dotyczące przyznania, wykonywania, przekazania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej.

3. W sprawach małżeńskich zakres przedmiotowy zastosowania rozporządzenia 2019/1111 obejmuje powództwo o unieważnienie małżeństwa wniesione przez osobę trzecią po śmierci jednego z małżonków (tak wyrok TS z 13.10.2016 r., C-294/15, Edyta Mikołajczyk przeciwko Marie Louise Czarneckiej i Stefanowi Czarneckiemu). Zakres zastosowania obejmuje zarówno sprawy o orzeczenie separacji między małżonkami, uchylenie separacji, jak i konwersji separacji na rozwód, jeśli tego typu rozwiązanie przewidziane jest w prawie państwa forum.
4. W odniesieniu do zakresu przedmiotowego zastosowania rozporządzenia 2019/1111 odnoszącego się do odpowiedzialności rodzicielskiej sprecyzowano, że obejmuje on m.in. sprawy o pieczę nad dzieckiem i dotyczące prawa do osobistej styczności z dzieckiem, sprawy o opiekę, kuratelę oraz podobne instytucje prawne względem dziecka, wyznaczenie i zakres zadań osoby lub jednostki, która jest odpowiedzialna za osobę lub majątek dziecka, lub reprezentuje je, lub udziela mu pomocy, umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczej lub w opiece zastępczej, środki mające na celu ochronę dziecka w odniesieniu do zarządu, zabezpieczenia lub rozporządzania majątkiem dziecka.
5. Podkreślić należy, że zakres zastosowania rozporządzenia 2019/1111 nie dotyczy jedynie relacji między rodzicami a dzieckiem, ale znajduje ono zastosowanie również do spraw dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej między przysposabiającymi a przysposobionymi, a także między innymi krewnymi niż rodzice a dzieckiem. Aktualne pozostaje w odniesieniu do rozporządzenia 2019/1111 stanowisko wyrażone w wyroku TS z 31.05.2018 r., C-335/17, Neli Valcheva przeciwko Georgiosowi Babanarakisowi, zgodnie z którym pojęcie „prawo do osobistej styczności z dzieckiem” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono prawo babć i dziadków do osobistej styczności z ich wnukami.
6. Zakres przedmiotowy rozporządzenia 2019/1111 obejmuje sprawy inicjowane przez jednego z rodziców, a mające za przedmiot konwalidowanie braku zgody drugiego z rodziców na odbycie przez ich

dziecko podróży poza granice państwa członkowskiego jego zwykłego pobytu i wydanie mu paszportu na jego nazwisko (tak wyrok TS z 21.10.2015 r., C-215/15, Wasilka Iwanowa Gogowa przeciwko Iliji Dimitrowowi Iliewowi).

7. Sprawami cywilnymi mieszczącymi się w zakresie przedmiotowym rozporządzenia 2019/1111 są sprawy dotyczące objęcia dziecka opieką i umieszczenia go poza jego rodziną w rodzinie zastępczej, nawet jeżeli stanowi ono publicznoprawny środek ochrony dziecka (tak wyrok TS z 27.11.2007 r., C-435/06, C.).
8. Zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2019/1111 zakres przedmiotowy tego rozporządzenia obejmuje sprawy bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka dotyczące więcej niż jednego państwa członkowskiego. Wyraźnie wskazano, że w odniesieniu do tej kategorii spraw zastosowanie mają rozdziały III i VI rozporządzenia 2019/1111, które uzupełniają konwencję haską z 1980 r. Ponadto rozdział IV rozporządzenia 2019/1111 ma zastosowanie do orzeczeń zarządzających powrót dziecka do innego państwa członkowskiego na podstawie konwencji haskiej z 1980 r., które muszą zostać wykonane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym dane orzeczenie zostało wydane. Wprowadzenie regulacji wprost odnoszącej się do środków przewidzianych w konwencji haskiej z 1980 r. zmierza od wypełnienia luki istniejącej w poprzednio obowiązującym rozporządzeniu Bruksela II bis (zob. R. Espinosa Calabuig, *Matrimonial...*, s. 54).
9. Z zakresu przedmiotowego zastosowania rozporządzenia 2019/1111 wyraźnie zostały wyłączone sprawy dotyczące stosunków filiacyjnych, tj. dotyczące ustalenia oraz zaprzeczenia rodzicielstwa, orzeczeń w sprawach adopcji, środków przygotowujących do adopcji, unieważnienia lub odwołania adopcji, nazwiska i imion dziecka, upełnoletnienia, obowiązków alimentacyjnych (są one bowiem objęte zakresem przedmiotowym rozporządzenia nr 4/2009 z 18.12.2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych), powiernictwa

lub dziedziczenia oraz środków podejmowanych w wyniku przestępstw popełnionych przez dzieci.

10. W odniesieniu do wyłączenia dotyczącego dziedziczenia należy zastrzec, że Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 6.10.2015 r., C-404/14, postępowanie zainicjowane przez Marie Matouškovą, stwierdził, iż za twierdzenie umowy w sprawie działu spadku zawartej przez kuratora małoletnich dzieci w ich imieniu stanowi środek związany z wykonywaniem odpowiedzialności rodzicielskiej, a nie środek związany z dziedziczeniem wykluczony z zakresu stosowania rozporządzenia Bruksela II bis. Powyższe orzeczenie pozostaje aktualne również w odniesieniu do rozporządzenia 2019/1111.

Artykuł 2 Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „orzeczenie” oznacza orzeczenie sądu państwa członkowskiego, obejmujące postanowienie, zarządzenie lub wyrok i orzekające rozwód, separację lub unieważnienie małżeństwa lub odnoszące się do spraw dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej.

Do celów rozdziału IV termin „orzeczenie” obejmuje:

- a) orzeczenie wydane w jednym z państw członkowskich i zarządzające powrót dziecka do innego państwa członkowskiego na podstawie konwencji haskiej z 1980 r., które musi zostać wykonane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je wydano;
- b) środki tymczasowe, w tym środki zabezpieczające, zarządzane przez sąd, który na mocy niniejszego rozporządzenia ma jurysdykcję do rozpoznania sprawy co do istoty, lub środki zarządzane zgodnie z art. 27 ust. 5 w związku z art. 15;

Do celów rozdziału IV termin „orzeczenie” nie obejmuje środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, zarządzanych przez taki sąd bez wezwania strony przeciwnej do stawiennictwa, chyba że orzeczenie przewidujące dany środek zostało doręczone stronie przeciwnej przed wykonaniem.

Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę z dniem 1 sierpnia 2022 r. ustanawia jednolite w całej Unii Europejskiej przepisy dotyczące jurysdykcji w przypadku rozwodu, separacji, unieważnienia małżeństwa, a także przepisy dotyczące sporów z zakresu odpowiedzialności rodzicielskiej, w których występuje aspekt międzynarodowy.

Rozporządzenie to od 1 sierpnia 2022 r. będzie stosowane bezpośrednio we wszystkich państwach UE, co oznacza, że uznawanie orzeczeń sądowych odbywać się będzie bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania, a wykonywanie orzeczeń sądowych w innych państwach członkowskich UE będzie się odbywało bez konieczności uzyskania stwierdzenia ich wykonalności.

Komentarz zawiera pogłębioną analizę przepisów prawa unijnego cywilnego procesowego wraz z bogatym wyborem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i orzecznictwa sądów krajowych.

W publikacji omówiono zagadnienia dotyczące m.in.:

- rozwodu, separacji i unieważnienia małżeństwa,
- przyznawania, wykonywania, przekazywania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej,
- bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka.

Przedstawiono rozwiązanie konkretnych problemów w zakresie obiegu orzeczeń i dokumentów urzędowych. Wyjaśniono zasady dotyczące prawa dziecka do wyrażenia swoich poglądów w ramach postępowania, które go dotyczy.

Książka zainteresuje prawników praktyków: adwokatów, radców prawnych, sędziów, notariuszy, prokuratorów, a także teoretyków prawa.

Autorzy są pracownikami oraz współpracownikami naukowo-dydaktycznymi w Zakładzie Prawa Cywilnego i Prawa Międzynarodowego Prywatnego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego oraz w Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, mają bogate doświadczenie praktyczne oraz dydaktyczne z zakresu prawa prywatnego międzynarodowego, procedury cywilnej, unijnego prawa cywilnego procesowego i międzynarodowego postępowania cywilnego.

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45
ZAMÓWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 149 ZŁ (W TYM 5% VAT)